

riodistes que, si algú es pren Maroni seriosament, més val suprimir les conferències de premsa de la Comissió.

Una reacció tan exagerada només es pot entendre pel pànic de Brussel·les al risc que el referèndum a França i Holanda s'entengui no solament com un atac contra la construcció política europea sinó també contra la monetària. L'euro és massa jove i les monedes estatals encara són massa recents en la memòria de la gent. A més, la intenció de la Lliga s'ha fet pública al mateix temps que la revista alemanya *Stern* introduïa el debat en el país més poblat de la UE. *Stern* afirma que al 56% dels alemanys li agradaria fer marxa enrere i recuperar el marc. I recorda que molts teutons anomenen la moneda única *teuro*, un joc de paraules amb *teuer*, que vol dir "car" en alemany.

Brussel·les sap que aquestes notícies inquieten la *city* londinenca, la capital financera del continent. Els rumors que s'hi feien sobre la fi de l'euro han arribat també a oïdes del president del Banc Central Europeu, Jean-Claude Trichet, que els ha qualificat "d'absurds". També han sortit en defensa de la moneda única el president de torn de la UE, Jean-Claude Juncker, així com els ministres d'Economia de la zona euro durant una reunió a Luxemburg. El francès Thierry Bréton ha repetit, com Almunia, que "l'euro és per sempre", i el valencià Pedro Solbes assegura que sostenir el contrari és "una bajanada". Fins i tot l'alemany Hans Eichel ha negat que mai s'hagi confabulat contra l'euro juntament amb el director del Bundesbank, Axel Weber. El fet, però, és que el seu company al govern Wolfgang Clement s'ha queixat que el país "paga un preu gens negligible" pel fet d'estar en la moneda única, ja que el país podria permetre's de tenir uns tipus d'interès més baixos, adequats per reactivar l'esmoreïda economia alemanya. Peter Dixon, economista de Citygroup, creu que França i Alemanya necessitarien un tipus d'entre l'1% i l'1,5%. En canvi, sense euro, com explica Christoph Weill del Deutsche Bank, Espanya i Itàlia haurien de suportar tipus d'interès més alts. Ara el BCE els manté al 2%. I, de moment, Trichet ha deixat veure que no té intenció de tocar-los.

Sandra Buxaderas
Brussel·les

Itàlia es planteja el retorn a la Lira

A Itàlia, el corrent euroescèptic té un nom ben clar: Lliga Nord. Aquest partit, que lidera Umberto Bossi, de caire xenòfob i separatista, ha estat un dels més crítics amb el procés d'unificació europeu, amb l'ampliació a 25 i amb l'entrada de la moneda única. I des que França i Holanda van donar el no a la Constitució la setmana passada, els seus membres han fet alçar la veu per protestar contra l'euro i el projecte d'Unió, que, segons ells, està abocat al fracàs.

En aquests últims dies, l'ambient a Itàlia s'ha escalfat molt, de manera que els euroescèptics han aprofitat per donar veu a totes les seves queixes i lamentacions, sobretot pel que fa als aspectes econòmics. "Assistim al fracàs del model europeu -va assegurar la setmana passada el ministre de Treball, Roberto Maroni, i un dels líders destacats de la Lliga Nord, que s'ha convertit en un dels abanderats de la protesta antieuropeista italiana-. Ara que França i Holanda han rebutjat la carta magna, hem arribat a un punt molt crític davant del qual no podem tancar els ulls i que ens obliga a donar una resposta als ciutadans."

Maroni va anunciar la setmana passada que l'única solució a aquesta crisi econòmica és que Itàlia abandoni la moneda única. La notícia deixà glaçat més d'un líder internacional, que ha criticat el Govern italià per permetre que els seus membres parlin amb aquest to de les institucions comunitàries i de l'euro.

Maroni va anunciar que el seu partit engregarà, el proper 19 de juny (amb motiu del Consell Federal, una campanya de recollida de firmes per aconseguir celebrar un referèndum consultiu per saber si els italians i italianes volen continuar amb l'euro o no, ja que, segons ell, "no és una moneda capaç de fer front a l'alentiment del creixement econòmic, a la pèrdua de competitivitat i a la crisi de l'ocupació". El líder de la Lliga Nord afegeix: "Els

ciutadans ja fa temps que estan llançant un crit d'ajuda, i per aquest motiu, jo -com a membre de la classe política- em veig obligat a donar una resposta a les seves necessitats."

El seu company de partit, Roberto Calderoli, ministre de les Reformes, també ha sortit a defensar les tesis antieuropeistes de la Lliga, i fa pocs dies va proposar la creació d'una nova moneda "que estigués lligada a la cotització del dòlar". La nova divisa "es podria dir Lira, amb la *ela* majúscula" va proposar Calderoli. El fet de lligar-la a la moneda dels Estats Units seria l'única manera, segons ell, "d'evitar tornar al passat, a la inflació, als tipus d'interès massa alts i al deute excessiu".

Roberto Maroni, ministre de Treball italià i destacat líder de la Lliga Nord, ha fet saltar la polèmica sobre la fortalesa de l'euro.

La Lliga Nord estudia, juntament amb un grup d'economistes i experts en dret comunitari, quines són les vies que podrien seguir, ja que, segons ells mateixos expliquen, es valora també la possibilitat d'una doble circulació, almenys durant un temps.

El ministre de les Reformes fins i tot va atacar durament al president de la República, Carlo Azeglio Ciampi —que

havia estat ministre d'Economia de l'anterior govern—, dient que havia emprès el país cap a l'euro, una decisió que, segons ell, només ha portat conseqüències negatives.

Roberto Maroni, per la seva banda, va atacar també el president del Banc Central Europeu, Jean-Claude Trichet, de qui va dir que és “un dels màxims responsables del desastre”, i va assegu-

rar que les solucions que proposa Brussel·les no són correctes ni adequades. “Ara el que cal és donar als governs la possibilitat de defensar el seu sistema productiu, que està sent atacat per una competència salvatge.”

Tot i que els membres de la Lliga Nord reconeixen, com tots els economistes i experts en el tema, que el peccat original que ha portat Itàlia a aques-

Silvio Berlusconi ha declarat que la proposta de la Lliga Nord queda completament “descartada”

ta crisi econòmica no és l'euro, sinó l'enorme endeutament públic que va haver d'afrontar el país durant la dècada dels vuitanta, el partit separatista insisteix que amb l'abolició de la moneda única les coses milloraran considerablement.

El primer ministre, Silvio Berlusconi, ha intentat calmar els ànims, i per convèncer els líders dels 25 països de la Unió Europea del fort europeisme del Govern italià, ha declarat que la proposta de la Lliga Nord queda completament “descartada” i que no es durà a terme en cap cas, ja que, tal com va recordar fa pocs dies, “la Constitució europea va ser ratificada pel Parlament italià”.

Per la seva banda, el ministre d'Economia, Domenico Siniscalco, va donar suport a Berlusconi assegurant que la proposta de la Lliga Nord no té cap sentit a Itàlia, ja que el país “hauria de pagar un tipus d'interès molt més elevat pel seu deute”. De pas, va recordar que l'arribada de l'euro va permetre eliminar completament aquest tipus d'interès.

“A Itàlia no es va acabar d'entendre que la introducció de l'euro no era un punt d'arribada sinó un punt de partida”, va dir Siniscalco fent referència a l'escassa estima dels italians per la moneda única.

Thaïs Gutiérrez
Roma